

Lovforslag en interessant historisk Fremstilling af, hvorledes Børsforholdene har været ordnet siden saa langt tilbage som Aaret 1692. De københavnske Børsforhold har en aarelang Tradition for Selvstyre, og det foreliggende Lovforslag angaar heller ikke Børsen i al Almindelighed, men kun Fondsbørsens Virksomhed. Saaledes som denne i de senere Aar har udviklet sig, efter at Aktieselskabsformen er blevet saa almindelig, er vist alle enige om, at den store Omsætning af disse Papirer, som her er Tale om, gør det i høj Grad nødvendigt, at denne Virksomhed underkastes Kontrol fra Lovgivningsmagts Side. Den hele Ordning af Kursnoteringen har hidtil været meget løs, og den Overenskomst, der i 1914 blev sluttet mellem Grosserer-Societetets Komité og Deltagerne i Kursnoteringen, og som findes i Bilagene til Lovforslaget, kan heller ikke siges at have virket paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Jeg er derfor enig i den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget, at herefter kræves Statens Samtykke til at afholde Fondsbørs.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg her ved Lovforslagets første Behandling kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive underkastet en omhyggelig Udvalgsbehandling.

Der findes ikke i Lovforslaget nogen Bestemmelse om, hvorledes Fondsbørsens Bestyrelse skal sammensættes, og jeg maa derfor gaa ud fra, at Meningen er den, at Bestemmelse herom skal fastsættes i den Vedtægt, der skal udfærdiges af Handelsministeren. Jeg vilde imidlertid anse det for uheldigt, om Fondsbørsens Bestyrelse udelukkende skulde vælges af Vekselererne, man maa jo nemlig ikke se bort fra, at Staten nu herefter faar om ikke hele Ansvaret for Fondsbørsens Virksomhed saa dog et meget stort Medansvar. Bestyrelsen kunde f. Eks. bestaa af Medlemmer, som valgte af Handelsministeren, Grosserer-Societetet og de Vekselerere, som var Medlemmer af Fondsbørsen. Derved vilde ogsaa Folk af Næringslivet, der ikke driver Fondshandel som Erhverv, faa Indflydelse paa Børsens Virksomhed, hvilket bl. a. vil have sin Betydning, naar der skal tages Bestemmelse om, hvilke Papirer der skal kunne handles paa Fondsbørsen.

At Handelsministerens Anerkendelse herefter er nødvendig for at blive Medlem af Fondsbørsen, finder jeg rigtigt, ligesom jeg ogsaa tiltræder de Fordringer, som der skal stilles til, at vedkommende kan blive

Medlem af Fondsbørsen. Naar det imidlertid forlanges, at vedkommende skal have mindst 3 Aars Uddannelse i en Vekselererforretning, forekommer det mig mere heldigt, hvis det forlanges, at denne Uddannelse skal finde Sted hos en Vekselerer, som er anerkendt Medlem af Fondsbørsen. Desuden forekommer det mig, at der savnes Overgangsbestemmelser, saaledes at de Vekselerere, som for Øjeblikket er Deltagere i Kursnoteringen, bør have Forret til at blive Medlemmer, naar de i øvrigt opfylder Lovens Bestemmelser.

Endelig forekommer det mig, at der i Loven bør være en Bestemmelse om Regler for Offentliggørelse af Kurserne, saaledes at ikke alle og enhver kan offentliggøre Kurser udenom den officielle Notering, hvorved der kan fremkomme fejlagtige Efterretninger, som kan have til Hensigt at indvirke paa de forskellige Kurser.

Med Hensyn til Børskommissæren vil jeg ikke gøre nogen Bemærkning om, at han lønnes med saa højt et Beløb som 18 000 Kr. aarlig, under Hensyn til det store Ansvar, som kommer til at hvile paa denne Mand. Der forlanges af ham, at han ikke maa være Deltager i nogen Forretningsvirksomhed eller Medlem af noget Aktieselskabs eller Andelsselskabs Bestyrelse. Jeg synes imidlertid ogsaa, at det maa forlanges af vedkommende, at han hverken direkte eller indirekte maa befatte sig med nogen som helst Forretning paa Fondsbørsen.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger om, hvad der vel maa kaldes Hovedpunkterne i Lovforslaget, og her gør der sig først og fremmest det vigtige Spørgsmaal gældende, om Deltagerne i Kursnoteringen udelukkende skal være edsvorne Mæglere, som er forpligtede til ikke at gøre Forretning for egen Regning, men kun skal være Mellemmænd mellem Køber og Sælger, saaledes at de selv er aldeles uinteresserede i Afslutningen af de Forretninger, som finder Sted paa Fondsbørsen. At en saadan Ordning vil være den heldigste og mest betryggende saavel for Køber som for Sælger — og det er jo disses Interesser, der bør tages Hensyn til — vil om ikke alle, saa dog i alt Fald mange være enige om, og selv et Blad som „Børsen“ gør sig til Talsmand for en saadan Ordning. Jeg maa ogsaa for mit Vedkommende indrømme, at en saadan Ordning synes meget tiltalende, men paa den anden Side viser Udviklingen, at det ikke har været muligt at overholde Bestemmelsen om, at Mæglerne ikke maa